

COMMUNIO: DATA EST MIHI Mt 28, 18. 19. 77. zs.

A kereszten függő Üdvözítő a feltámadásban Isten Fiának bizonyult. Övé az ország, a hatalom és a dicsőség. Ezzel a hatalommal küldi a keresztség kegyelmének szétosztására az apostolokat, akik vértanukká lettek. Az Egyház az ő küldetésüket folytatja. Az áldozásban Jézus Krisztus gyógyító és erőt adó hatalmával találkozunk a vértanúk önatadásával egyesülve.

Ne-kem a-da- tott minden hata- lom a mennyben és a föl-dön,
al-le- lu- ja, al-le-lu- ja. El-men-vén tanítsatok minden nemze-tet,
megkeresztelvén ő- ket az Atya és a Fi-ú és a Szentlélek ne-vé-ben,
al-le- lu-ja! (1.t.) † *

Figyelmezz, én népem, tanítá/somra, * hajtsátok fületeket az én szám igé/ire!
Amiket hallottunk és megértettünk, † mit atyáink beszéltek el /nekünk,* nincs az eltitkolva
fiaik elől, elmondjuk az ifjú nemze/déknak. **Ant.** Csodákat tett atyáink szeme /látára *
Egyiptom földjén, a Tánisz /mezéjén. Általszakasztotta a tengert és átvezette /öket, * és
mintegy tömlőben megállatta a /vizeket. **Ant.** Nappal a felhőben vezette /öket, * és egész
éjszaka a tűzoszlopnak /fényével. Általszakasztotta kősziklát a /pusztában, * s mint a mély
vizekből, bőven itatta /öket. **Ant.** Mégis, parancsolt onnan felülről a /felhőknek, * és megnyitá
az ég aj/tóit. És manát hullatott nekik ele/delül, * és égi kenyeret adott /nékik. **Ant.**

D.U. 112

1. Dicsőség, szent áldás, tisztesség a föltámadt Úrnak, húsvéti Báránynak dicsőség, szent áldás, tisztesség! **2.** A halál és élet harcra szállt. Meghalván az Élet a halálon új lett. A halál és élet harcra szállt. **3.** Mit láttál, szent asszony, a sírnál? Sírnak ürességét, Krisztus dicsőségét. Mit láttál, szent asszony, a sírnál? **4.** Fényes nap, Úr-adta, ékes nap! Isten adta nekünk, ezért örvendezzünk. Fényes nap, Úr-adta, ékes nap!

ZÁRÓÉNEK: D.U. 110

1. Üdvözítőnk feltámadott, Alleluja, Alleluja, szenteljük vígan e napot, Alle, Alleluja.
2. A Messiás feltámadott, Alleluja, Alleluja, beteljesült mi íratott, Alle, Alleluja.
3. Életadónk feltámadott, Alleluja, Alleluja, kegyelme most kiáradott, Alle, Alleluja.
4. Vigasztalónk feltámadott, Alleluja, Alleluja, elűzte már a bánatot, Alle, Alleluja.
5. Örömnepünk feltámadott, Alleluja, Alleluja, ránk oly szép hajnal virradott, Alle, Alleluja.

PÉNTEK HÚSVÉT NYOLCADÁBAN**szentírási szakaszok**

ApCsel 4, 1-12 / Jn 21, 1-14

GYŰJTŐÉNEK: D.U. 97

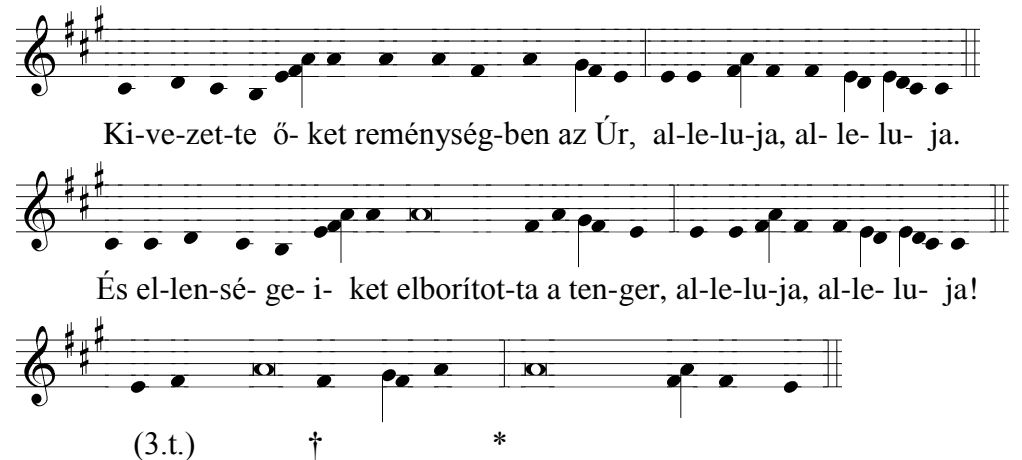
- 1.** Üdvözlég, fényes Nap, tiszteletre méltó, melyen az Úr Krisztus legyőzi a poklot, s ki a fán függött, győztesen országol, most minden teremtmény Őelőtte hódol.
- 2.** Az újjászülető természet hirdeti: Krisztussal visszatér mindenbe az élet, a győzedelmes Krisztust, az Alkotót zöld erdők, ligetek s virágok ünneplik. **Üdvözlég, fényes nap...**
- 3.** Alvilág leláncolt foglyait feloldja, s mind, ami lent hevert, a magasba hívja, számtalan népek tömlőce megnyílik, s az Égbe fölmenőt szabadok követik. **Üdvözlég, fényes nap...**

D.U. 106

- 1.** Örvendetes napunk támadt, Jézus Krisztus mert feltámadt. Örvendjünk, vigadjunk, vígan mind most mondjunk Alle, Alleluját!
- 2.** Szent asszonyok a kő sírhoz visznek fűszert holt Krisztushoz, szívük elfogódott, hogy Uruk nem volt ott, Alle, Alleluja.
- 3.** Fájdalmuk nagy örömmé vált, fényes angyal eléjük állt, Jézusról hirdeti, hogy sír már nem fedi, Alle, Alleluja.
- 4.** Urunkat, ha látni vágytok ti és a hű tanítványok: Galileában vár, feltámadt, nincs itt már, Alle, Alleluja.
- 5.** Jézust, hogy ők megtalálták, szavait is meghallották: Hívek, ne féljetek, békesség véletek! Alle, Alleluja.

INTROITUS: EDUXIT EOS DOMINUS 77. zs. 53.1

Az Egyház kivonult Egyiptom földjéről, a bűn és a szolgaság házából, és átvonult a keresztség kegyelem- tengerén. Az ellenség, a Sátán legyőzött, de mielőtt bevonulhatna a mennyország ígéret-földjére, még a negyvenéves vándorlás vár rá.

Ki-ve-zet-te ő- ket reménység-ben az Úr, al-le-lu-ja, al- le- lu- ja.
És el-len-sé- ge- i- ket elborítot-ta a ten-ger, al-le-lu-ja, al-le- lu- ja!
(3.t.) † *

Figyelmezz én népem tanítá/somra, * hajtsátok fületeket az én szám igé/ire!

Ant. Dicsőség az Atyának és /Fiúnak * és Szentlélek /Istennek.

Miképpen kezdetben vala, most és /mindenkor, * és mindörökkön örökké /Ámen. **Ant.**

KYRIE: D.U. 412

Uram irgalmazz nekünk! Uram irgalmazz nekünk! Uram irgalmazz nekünk!

Krisztus kegyelmezz nekünk! Krisztus kegyelmezz nekünk!

Krisztus kegyelmezz nekünk!

Uram irgalmazz nekünk! Uram irgalmazz nekünk! Uram irgalmazz nekünk!

GLORIA: D.U. 422

Dicsőség a magasságban Istennek, és a földön békesség a jóakarató embereknek. Dicsőtünk téged, áldunk téged, imádunk téged, magasztalunk téged, hálát adunk néked nagy dicsőségedért, Urunk és Istenünk, mennyei Király, mindenható Atyaisten. Urunk, Jézus Krisztus, egyszülött Fiú, Urunk és Istenünk, Isten Báránya, az Atyának Fia, te elveszed a világ bűneit, irgalmazz nekünk; te elveszed a világ bűneit, hallgasd meg könyörgésünket. Te az Atya jobbán ülsz, irgalmazz nekünk. Mert egyedül te vagy Szent, te vagy az Úr, te vagy az egyetlen Fölség, Jézus Krisztus, a Szentlélekkel együtt, az Atyaisten dicsőségében. Ámen.

GRADUALE: D.U. 100 / 1 HÆC DIES / BENEDICTUS 117. zs. 24. 26-27

Nemcsak Húsvétvasárnap, hanem a nyolcad minden napján felhangzik a legfontosabb húsvéti zsoltár verse. „Ez az a nap...” más-más hálaadó gondolattal kiegészítve. A teremtés és a megváltás örök kegyelmének időtlenségébe visz bele az ének liturgikus szemlélődéssel.

Ez az a nap melyet az Úr szerzett nekünk:örvendezzünk s vigadjunk rajta.

Ez az a nap...

V: Áldott, aki jön az Úr nevében, * az Isten az Úr, és megvilágosított minket.

Ez az a nap...

Vagy: VÁLASZOS ZSOLTÁR

Adjatok hálát az Úrnak, mert jó, * mivel irgalma örökké megmarad. 117. zs. 1.

ALLELUJA: DICITE IN GENTIBUS 95. zs. 10

Egy héttel ezelőtt, nagypénteken a kereszten függött a világ Üdvössége, ma a keresztfáról dicsőséges fényben uralkodó Királyt hirdetjük.

Al - le - lu - ja

V: Mondjátok el a nemzeteknek, * hogy az Úr a fáról országolt. **Alleluja**

Vagy: Ezt a napot az Úristen adta. * Ujjongjunk és vigadjunk rajta! 117. zs. 24

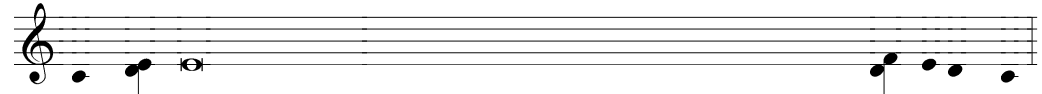
SZEKVENCIA: D.U. 100 / 3 (Mellékelve) VICTIMÆ PASCHALI LAUDES

OFFERTORIUM : ERIT VOBIS Kiv 12,14 / 14, 13 / 13, 3 / 13,14

A húsvétban keresztségünkért és megváltottságunkért adunk hálát. Igazi ünnep ez, melyet az élő emlékezet tesz jelenvalóvá.

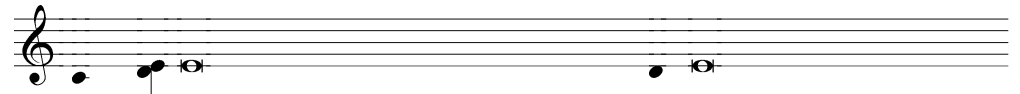
E: Al-le- lu- ja. N: Al- le- lu- ja.

V: Le-gyen néktek ez a nap emléknap, és ünnepként üljétek meg azt az Úr-nak,

* nem-ze-dékről nemzedékre örök tör-vény lé-gyen! Al- le- lu- ja.

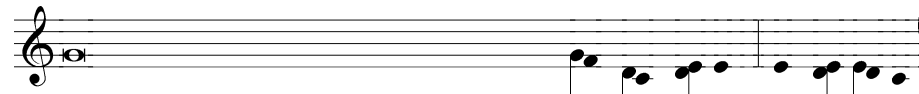
V: Mon-dá Mózes a népnek: Jó lélekkel legye-tek, és eljön hozzátok is a

szabadulás az Úr-tól, az Is-ten-től, * és ő harcolni fog ér- te-tek.

N: Al-le- lu-ja. Al- le- lu- ja. Vés-sétek szívetekbe azt a na-pot, melyen

kijöttetek Egyiptom földjéről, a szolgál-ság há- zá-ból. Al- le- lu-ja,

al-le-lu- ja, al- le- lu-ja. Mert az Úr ha-tal-mas kéz-zel * megszabadított

ti- te- ket. N: Al-le- lu-ja, al- le- lu- ja.